

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – *EIR* leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelser samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til EIR's udførlige specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnementer på EIR Alert-service. Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt

af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankeoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt

deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

<https://www.youtube.com/watch?v=r0pVhtVdS7A>

**USA: Fhv. arbejdsminister Robert Reich:
»Wall Street er på vej ud i en ny krise«,
og den eneste løsning er Glass-Steagall**

10. oktober 2015 – I en klumme fra 9. okt. med titlen »Hillary, Bernie og Bankerne«, kommer fhv. arbejdsminister i Clinton-regeringen Robert Reich med en direkte advarsel om, at

»Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og den eneste løsning er at genoplive Glass-Steagall.

Reich lægger ud med at sige, »gigantiske Wall Street-banker truer fortsat millioner af amerikaneres velfærd«. Han bemærker Bernie Sanders' støtte til Glass-Steagall, Hillarys spilindsats og republikanernes »ingen grund til bekymring«-holdning.

»Der er tydeligvis grund til bekymring«, fortsætter han og bemærker stigningen i Wall Streets ejerskab af over 45 % af bankaktiver, og »den skjulte statsgaranti«, som de forlader sig på, og som han siger, er over »80 mia. dollar værd om året for de store banker«. De forventer at få en bailout (bankredning), hvis de får vanskeligheder, og »de vil næsten med sikkerhed få vanskeligheder igen, hvis der ikke gøres noget dramatisk for at stoppe dem.«

»Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og det ville »kræve en høj pris« – af den amerikanske befolkning.

Han piller dernæst Hillarys forslag fra denne uge fra hinanden og siger, at det ikke er andet end en invitation til »mere udvanding og fiflerier« à la **Dodd/Frank-loven**.

Konklusion: »Den eneste måde at kontrollere Streets udskejelser på, er gennem reformer så store, dristige og offentlige, at de ikke kan udvandes – at bryde de største banker op og genoplive Glass-Steagall.«

I mellemtiden havde *Los Angeles Times* den 9. okt. et indlæg af Michael Hiltzik, der kom med et genopkog af den gamle løgn fra Barney Frank[1] (og mange andre) om, at Glass-Steagall ikke ville forhindre en krise i stil med den i 2008. »At bringe Glass-Steagall tilbage er ikke det universalmiddel, man tror, det er«, skriver Hiltzik og priser Barney Frank og promoverer en anden snedig plan for at komme uden om det.

Wall Streets linje er klar: Hvad som helst, blot ikke Glass-

Steagall, for det er, hvad de frygter.

[1] Formand for finansudvalget i Repræsentanternes Hus siden 2007. [Se også LPAC-TV featurefilm: The Takedown of Glass-Steagall.](#)

Foto: Fhv. arbejdsminister Robert Reich

USA; Hele verden: LPAC's Landsdækkende aktionsuge: Vedtag Glass-Steagall nu. LPAC-TV: The Takedown of Glass-Steagall

Over hele USA, men især i NYC, mobiliserer LPAC i højeste gear for en omgående vedtagelse af Glass-Steagall, før det uafvendelige Wall Street-krak indtræffer og kaster ikke blot USA, men hele verden ud i kaos. De kæmper ikke blot for USA 'lokalt', men også for os her i Europa. Kontakt os og tag kampen op: Glass-Steagall, ikke kaos!

[Schiller Instituttets Aktionscenter DK](#)

Følg med i [LPAC's afgørende kamp i USA her:](#)

Lyndon LaRouches opråb til en fuldt optrappet indsats for at komme Wall St.'s krak i forkøbet med Glass-Steagall, 5. okt. 2015

Kend hele historien:

LPACTV: The Takedown of Glass-Steagall – Feature Film:

USA: Larry Summers kræver massiv, global, finansiel 'kvantitativ lempelse' for at afværge international finansiel nedsmeltning

8. oktober 2015 – Larry Summers, der spillede en central rolle i ødelæggelsen af Glass-Steagall fra sine stillinger i USA's Finansministerium fra 1995-2001, har skrevet en lang kronik, der er publiceret i dagens *Financial Times*, *Washington Post* og andre publikationer, og hvor han udsteder et presserende krav om »substantielle ændringer i verdens økonomiske strategi« for at håndtere den fremstormende nedsmeltning.

For altid en fortaler for aggressiv kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), lægger Summers nu stemme til den udprægede panik, der fejer hen over finanskredse, ved at sige, at en sådan »traditionel kvantitativ lempelse« i den monetære

politik ikke længere ville have nogen virkning på krisen. Han kræver udløsningen af, hvad der svarer til en finansiel, udvidet kvantitativ lempelse og opfordrer indtrængende regeringer på begge sider Atlanten, og især de såkaldte fremvoksende økonomier, til at påtage sig rene bjerge af ny gæld ved, at de selv og deres centralbanker direkte opkøber junk-obligationer i halsbrækkende tempo. Man skal ikke bekymre sig om gæld-til-BNP på 60 % og mere, erklærer han; »et langt højere tal er bestemt passende i dag«.

Man bør erindre sig, at Summers, der var USA's vicefinansminister under Robert Rubin fra 1995-1999, og dernæst selv finansminister fra 1999-2001, da Glass-Steagall formelt blev ophævet, i dag er en af Hillary Clintons vigtigste rådgivere i økonomisk politik. Hans artikel opfordrer til, at hans klinisk hysteriske forslag diskuteres på det årlige IMF-møde med verdens finansministre og centralbanker, der vil finde sted den 9. okt. i Lima, Peru.

Lyndon LaRouche: Der eksisterer nu en AKUT NØDTILSTAND: 7 punkter til omgående behandling af kongresmedlemmer, senatorer og andre

medlemmer af USA's regering

5. oktober 2015:

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Download (PDF, Unknown)

Leder, 9. oktober 2015: De sagde, det aldrig kunne ske; men LaRouche holdt skansen, og nu er det sket

»Russerne er her for at vinde krigen; dette ved alle.« Ali Hashem, chefnyhedskorrespondent for Al Mayadeen News Network, skrev disse ord den 7. oktober i *Al-Monitor*, idet han citerede en af sine libanesiske kilder. Jo, det er absolut sandt, og det ved enhver, der har nogen bevidsthed om dette. Efter måneders planlægning er Putin gået ind i krigen for at vinde. Dette finder amerikanere endnu umuligt at tro på, for vores land har været i krig i de fleste år, siden Anden Verdenskrig – men ikke for at vinde. Aldrig for at vinde. Faktisk det stik modsatte – de krige, som Det britiske Imperium har kastet os ud i, som f.eks. via Barack Obama, har været evindelige krige, hvis formål var at skabe kaos, befolkningsreduktion og De forenede Staters ødelæggelse. Ingen sejrs-krige. Men ikke desto mindre, så gik Putin faktisk ind i krigen for at vinde; det er hans plan at vinde.

I dag er Dag 2 i en »storslået offensiv«, som den Syriske Hær udtrykker det, hvor russiske flystyrker for første gang direkte har leveret støtte til syriske tropper i kamp.

Og det drejer sig ikke engang blot om krigen som sådan. Hvad vigtigere er, så har denne alliance fuldstændig givet Syrien nyt liv.

Nej, intet er som før. Alt har ændret sig.

Det, der nu sker i Syrien, og i realiteten meget mere bredt, er nøjagtigt, hvad LaRouche sagde, måtte ske. Alle andre

sagde, »Jeg er enig i, at det skal til, men det kan ikke ske«. LaRouche havde ret. Nu siger de, »Ja, Wall Street må lukkes ned – jeg er enig i, at det skal til – men det kan ikke ske«. Hvem vil, til slut, vise sig at have haft ret?

Det vil Lyndon LaRouche. Under et møde med medarbejdere anvendte han i store træk følgende vendinger.

Obamas flippen ud fortsætter med at spinde ud af kontrol; alt, hvad han gør, sprænges i stykker. Der er panik i Det Hvide Hus: man kan forvente selvpåførte skader og afstraffelser. Obama må bringes til fald! Luk Wall Street ned, og man lukker samtidig Obama ned.

Som helhed er USA's lederskab afskyeligt. Sammenlign det med den moralske stemning, der er vokset frem i Tyskland som svar på flygtningekrisen. Havde det ikke været for Putin, ville vi alle have været døde. Ved roden til problemet med USA finder vi det faktum, at det er et forbryderisk, råddent samfund. Men samtidig er der nogle amerikanere, såsom nogle af vore militære kommandoofficerer, der har en ophøjet ansvarsfølelse, som undertiden går langt ud over deres formelle ansvar. Som for eksempel, at gå imod Obama.

Kan man fortælle Obama sandheden? Nej. Merkel er mere lydhør, men det ligger på falderebet, om hun kan bevare magten, eller om hun vil blive erstattet af kræfter, der er langt værre end selv finansminister Wolfgang Schäuble.

Problemet er, at det tyvende århundredes ideologi ikke virker. Det tyvende århundrede har erstattet moralitet med matematik.

Obamas indflydelse over Hillary Clinton er ved at kollapse, og hun er ved at forlade ham. Han bliver afvist af demokrater og andre; der er ingen, der forsvarer ham. Når vi siger til dem, at han må fjernes, så, i stedet for at sige »Nej«, som de gjorde før, siger de nu, at de er enige og spørger, hvordan det kan gøres.

Alt dette lå bare og ventede på at ske, frem til det øjeblik, hvor det hele blev udløst af Putins dristige handling. Det, Putin har gjort, er tydeligt – se blot på hans familiebaggrund i Anden Verdenskrig, med den måde, han ser tingene på. Dette er generelt atypisk for Europa. Han er en mand, der har en følelse af et moralsk formål og en mission, og som ikke kan afledes eller køres ud på et sidespor. Putin gør i Syrien det, som LaRouche forventede, han ville gøre.

I mellemtiden er der, i den amerikanske, præsidentielle udvælgelsesproces, ingen enkelt kandidat, der træder frem som en person, der er klar til at gøre, hvad der er nødvendigt. Vi må have en proces, der involverer flere kandidater, der kan bidrage hertil. Vi må opbygge et forenet, præsidentielt team omkring en mission, snarere end omkring en bestemt person.

Kerry er i stand til at handle i modstrid med Obamas sindssyge politik, fordi han ved, at han har støtte til det, og at Obama er blevet vraget. Vi må nu bringe dette videre til næste trin.

NYHEDSORIENTERING OKTOBER:

Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskrak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for

Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 8. oktober 2015: Fyr omgående Obama!

Rusland har nu lanceret en dynamisk luft-, land- og vandoffensiv i Syrien, sammen med den Syriske Hær, og med opbakning fra Hezbollah og IRGC-styrker (Den iranske Revolutionshær). De primære mål er Islamisk Stat og Erobringshæren, der er en saudisk skabelse domineret af al-Qaeda (Nusra Front). I går mødtes præsident Putin med forsvarsminister Shoigu, og deres møde blev delvist vist i fjernsynet. Shoigu meddelte, at den Russiske Flåde havde sluttet sig til kampen mod ISIS, med fire, russiske flådefartøjer i det Kaspiske Hav, der affyrede 26 krydsermissiler på en afstand af 900 mil mod ISIS-mål i det nordlige Syrien.

Irak har indikeret, at det vil bede Rusland om at påbegynde bombeoperationer imod ISIS inde på irakisk jord. Tyrkiet har,

i modstrid med NATO's og Obamaregeringens højtravende snak, meddelt, at relationerne med Rusland er fine, og at man har etableret en militær kanal for at sikre, at der ikke opstår nogen hændelser mellem russiske og tyrkiske fly i området langs den syriske grænse. Fungerende premierminister Davutoglu sagde til reportere onsdag, at russisk-tyrkiske relationer er venskabelige og udviser godt naboskab, og at der ikke vil komme nogen tyrkisk-russisk konflikt ud af situationen i Syrien.

Obama er blevet grundigt udmanøvreret og trængt op i en krog af de russiske handlinger, der har udløst et betydningsfuldt brud væk fra Obama af traditionelle amerikanske nøgleallierede i Europa og Mellemøsten. For at føje spot til skade, så kom fhv. udenrigsminister Hillary Clinton, under sin valgkampagne i Iowa, i onsdags med en udtalelse om, at hun var imod Trans-Pacific Partnership (TPP). Det betyder, at alle de tre, vigtigste, demokratiske præsidentkandidater har brudt med Obama over TPP.

Obama er blevet overgivet af alle sine »gamle venner«, med saudierne som eneste undtagelse.

Alt imens Obama fejrede TPP-aftalen i weekenden, så bliver det mere og mere sandsynligt, at det vil slå tilbage mod ham som en boomerang og kunne katalysere alle hans fjender til en enkelt styrke, der slår ham ned over TPP.

Lyndon LaRouche har understreget, at det er tydeligt, at Obama nu overgives af alle sine tidligere venner, inklusive Hillary Clinton. Han kan, og må, fjernes fra embedet, i dette øjeblik, hvor spørgsmålet om krig og fred ligger på vippen. Fra Rusland lyder der advarsler om, at Obama totalt kunne flippe ud over Putins diplomatiske successer i de seneste uger og kunne forsøge at starte nye krigsprovokationer med 'farvede revolutioner' imod Rusland. Disse provokationer kunne komme i det østlige Ukraine, i Moldova, i enklaven Transnistrien, eller i det armensk-aserbajdsjanske område omkring det

Kaspiske Hav.

Obama sidder i kviksand op til navlen, men han er stadig en trussel, og intet mindre end hans fjernelse fra embedet vil fuldt ud løse krisen.

Timing er af afgørende betydning. Wall Street og London er irreversibelt bankerot, og en hvilken som helst udløser, kunne detonere hele systemets nedsmeltning. Glass-Steagall må vedtages, *før* denne nedsmeltning. Federal Reserve står magtesløs og hænger på en regnskabsopgørelse på 5,2 billioner dollars, takket være bailout (bankredning) via kvantitativ lempelse og en nulrentepolitik, der yderligere har næret boblen.

Obamas fjernelse, gerne under det 25. forfatningstillæg, samtidig med vedtagelse af en lovgivning, der genindfører Glass-Steagall, repræsenterer den eneste, fornuftige mulighed. Putins flankoperationer i Syrien har skabt den nødvendige åbning for at bringe hele dette Obama-rod til fald. Gå ikke glip af denne historiske chance. Den kommer måske ikke igen.

**Wall Street bankierer
diskuterer åbenlyst det
kommende krak:
»Systemet er ved at bryde**

sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere

ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.»

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.»

Leder, 7. oktober 2015: LaRouche mobiliserer for at lukke Wall Street ned, mens bankierer hylér, »Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering, til omgående handling«**:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven

af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina

offentligt har støtte LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.«

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang, grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.«

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån.

I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et

spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.»

Leder, 6. oktober 2015: Til omgående behandling af kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at

nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Ansvarlige hovedpersoner blandt kongresmedlemmer og senatorer (og sådanne findes), samt andre repræsentanter for den amerikanske regering, må omgående afholde et møde for at udstede faktiske konstateringer og hensigtserklæringer, som i store træk følger nedenstående, til omgående vedtagelse som lov og omgående ikrafttræden.

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. Wall Street er totalt og uigenkaldeligt bankerot. Bush- og Obamaregeringernes successive bailouts – bankredninger – samt runderne med »kvantitative lempelser« har blot haft held til at gøre Wall Streets værdier værdiløse og gøre dets bankerot endegyldig.

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte på sine egne betingelser, hvilket nu synes at være umiddelbart forestående, vil resultatet blive historiens værste panik, som vil lukke alt, hvad der er tilbage af USA's økonomi, ned. Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der

udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning.

4) Det følger heraf, at Wall Street må nedlukkes som en forebyggende foranstaltning gennem en handling fra den amerikanske regering, i samme ånd som det, Franklin Roosevelt ville have gjort, havde han levet i dag. (Selv om den krise, han stod overfor, var langt mildere.) Udelukkende kun aktiviteter, der er i overensstemmelse med en Glass/Steagall-standard, må få lov at fortsætte.

5) USA's regering må udstede amerikanske dollars som kredit for at bevare befolkningens liv og skaffe beskæftigelse til alle, der kan arbejde, i samme ånd, som Roosevelts og Harry Hopkins' beslægtede handlinger.

6) Hen over et lidt længere tidforløb må statskredit anvendes til en hurtig hævelse af den amerikanske arbejdskrafts produktivitet, gennem en forøget energigennemstrømningstæthed med teknologiske og videnskabelige fremskridt.

7) Den endelige fjernelse af Barack Obama fra embedet ville udgøre et fremragende udgangspunkt for disse presserende nødvendige reformer.

**Leder, 5. oktober 2015:
Putins handlinger**

i Syrien kan sænke Obama nu – Hastemobilisering for en omgående genindførelse af Glass- Steagall

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. ... At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Den russiske præsident Putins flankoperationer i Syrien har ikke alene allerede leveret et dødbringende slag mod jihadisterne i ISIS og Nusra. De har på afgørende vis demonstreret, at USA's præsident Obama er en egomaniker, der er ude af stand til strategisk tænkning eller planlægning.

Obamas sindssyge er en af faktorerne i den amerikanske regerings totale disintegration. De nye medlemmer af Kongressen, både i Repræsentanternes Hus og Senatet, er for det meste også af en tilsvarende, lav kvalitet således, at nationens styrelse befinder sig i en tilstand af disintegration.

Den største, umiddelbare fare som følge af denne disintegration i Washington, er, at det håbløst bankerotte Wall Street vil implodere – før de korrekte forholdsregler, med genindførelsen af Glass-Steagall(1) som den første forholdsregel, kan gennemføres. Dette er en alvorlig fare. Wall Street er allerede død. Den afgørende faktor er, at det amerikanske folk må mobiliseres til at gennemtvinge en radikal

ændring i politikken, *før* systemet evaporerer og fører til kaos, massiv panik og den totale disintegration af det, der er tilbage af USA's økonomi.

Det betyder nu – ikke i næste uge, ikke i næste måned, men Nu!

Hvis man ikke **genindfører Glass-Steagall** og får smidt Obama ud, *før* systemet ryger, bliver der total katastrofe. Det er den mest umiddelbare og alvorlige udfordring, der konfronterer os alle. Wall Street er en død institution og må nedlukkes totalt. Det er super-bankerot. En fremgangsmåde som den, Franklin D. Roosevelt anvendte, er, hvad vi omgående har brug for. Det begynder med at genindføre Glass-Steagall, der omgående vil gøre en ende på Wall Streets elendighed. Det amerikanske folk er blevet kollektivt demoraliseret af de seneste 15 års vanrøgtede lederskab og fraværet af enhver strategi for en reel, økonomisk genrejsning.

Den umiddelbare fare er, at USA's almene befolkning hænger på den yderste kant, og de kan knækkes. Obama er ansvarlig for denne katastrofe. Det amerikanske folk er i umiddelbar, overhængende fare. Hele den amerikanske økonomi befinder sig i en tilstand af fremskreden sårbarhed.

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. Opbyg det amerikanske folks mod ved at give dem en retning for sejr. At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Se på, hvad det var, Putin gjorde med sin deployering i Syrien. Dette har skabt betingelserne for et dramatisk skift i Europa, anført af Tyskland, og som hastigt kan ændre den globale situation.

Obama er et produkt af sin brutale, indonesiske stedfader, der var en regulær morder, og som forvandlede Obama til en ego-

drevet, sindssyg dræber. Se blot på Obamas løgnagtige opførelse, hvor han forsøger at benægte, at USA bombede et hospital under Læger uden Grænser i det nordlige Afghanistan og dræbte et dusin mennesker fra det lægelige personale. Bombningen fortsatte en halv time *efter* hektiske opkald til USA's og NATO's kommandører om at stoppe. Hospitalet blev forvandlet til en ruinhob, og Obama unddrog sig blot ansvaret, »indtil undersøgelsen af hændelsen er fuldført«.

Stik denne grusomhed lige op i Obamas ansigt. Knæk ham nu, og tag omgående initiativ til en økonomisk genrejsning, modelleret efter Franklin Roosevelts politik. Der eksisterer ingen anden mulighed, hvis det amerikanske folk skal reddes fra undergang.

(1) Se også [LPAC's Glass-Steagall-page](#)

**Ja, jeg er parat til at hjælpe med
kampagnen for vedtagelse af
Glass/Steagall-bankopdelingsloven i
Danmark!**

**Kontakt: tlf. 35 43 00 33, eller e-
mail: si@schillerinstitut.dk**

LPAC Fredags-webcast 2. OKTOBER 2015: Verden er et bedre og tryggere sted uden Wall Street

Helga Zepp-LaRouche-pressekonference i Kina: "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk. Wall Street er dømt til snarlig undergang, færdig; Indfør omgående Glass-Steagall, forebyggende! LaRouche om koalitionen mod ISIS: Gør det! Der er en global, strategisk alliance: En Geneve III-politisk løsning på krisen i Syrien vil nu være mulig. Engelsk udskift.

LaRouche PAC Webcast, October 2, 2015
[proofed against the audio]

The World Is a Better and Safer Place Without Wall Street:
Dump Wall Street, Get Glass-Steagall, Bring Back Hamilton

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's October 2, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here

from larouchepac.com. We are recording here a few hours before live show time, just to let you know, in case anything drastic changes, but we are fresh from a discussion which we had with Mr.

LaRouche earlier today. I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Scientific Team.

Obviously, we're convening here at a very momentous time in history. This is a week which began with the events at the United

Nations General Assembly meeting, most significantly, the speeches on Monday by both Vladimir Putin and President Xi Jinping of China. Now that was happening on the inside of the United Nations building. On the outside, and in the entire general area of Manhattan, the LaRouche movement was making a very significant intervention which had a significant impact on

the proceedings of the United Nations, and the discussions around

that. And those of you who listened to, or had the opportunity to

listen to the 20th Fireside Chat with Mr. LaRouche that occurred

last night, Thursday night, you heard a short report by one of the LaRouchePAC activists about what those interventions have been. [<https://www.youtube.com/watch?v=imkd4v0hiiY>]

Now, simultaneous with the United Nations General Assembly meeting in New York City, another significant leader of the LaRouche movement, Helga Zepp-LaRouche, was in China. She was participating in a series of meetings, and very significantly, got to participate in a press conference announcing the publication of the {Executive Intelligence Review} Special Report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge," which

was now published in Chinese, and is available in the Chinese language, and we can be sure is already beginning to circulate widely in China.

[[https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-](https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-presented-beijing-press-conference)

[presented-beijing-press-conference](https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-presented-beijing-press-conference)]

In the days subsequent to the beginning of this week, we've seen a very significant, dramatic shift in world events, and I know this is something which will be elaborated a little bit later in our broadcast. But obviously we've seen the Russian air

strikes against ISIS in Syria, and this has created really a chasm, a schism, inside the United States, where Obama himself

is finding himself completely edged out, and isolated, whereas significant leadership inside the senior leadership of the United States, including John Kerry and others, and also other members of Obama's own Democratic Party—Congressman Tulsi Gabbard is one significant example of this—have distanced themselves, and distinguished themselves, from Obama, and have said, this is a necessary action on the part of Vladimir Putin, and one that should be supported.

Mr. LaRouche was also clear to point out that Europe is beginning to realign itself as well vis-à-vis these actions by Russia.

Now, the primary point that Mr. LaRouche wanted us to begin tonight's broadcast with, was the implosion of the Wall Street-based financial system. And this is what I'm going to ask

Jeffrey Steinberg to elaborate on, to begin our broadcast here tonight.

Let me just paraphrase a little bit of what Mr. LaRouche had to say in our meeting earlier, before I ask Jeff to come to the

podium. What Mr. LaRouche emphatically stated was that this financial system is on the verge of a total implosion. It's not

just a crash, but the entire thing is about to cease to exist. And that means the entire system must be changed. What do we say?

Dump Wall Street! We need a total reorganization of this entire

bankrupt system, because we're experiencing a general breakdown

of both the U.S. and the European financial systems. Therefore,

action must be taken to shut this thing down. Nothing can be

done

to save it, he said.

The United States, as a nation, isn't bankrupt, but Wall Street is, and there's no solution within the current form of this financial system. The entire system must be put into receivership. He said, either way, Wall Street is finished. Either finished on its own accord, or finished because of a decisive action that's taken by patriots within the United States

government. It's intrinsically bankrupt, according to any rational physical economic standard of measurement, and all you

have to do is look at the facts. It's happening now, and that's

not a bad thing. It's actually good, and we should make the point

that Wall Street disappearing is good for the future of the American people. It should have happened a long time ago; it just needs to be cleaned up. The garbage has to be taken out, so

that we can get our people back to productive work.

So that was a short paraphrase of what Mr. LaRouche had to say. I'm going to ask Jeff to come to the podium, elaborate a little bit more on the context of this, to begin our broadcast here tonight.

JEFF STEINBERG: Last week a number of leading figures in both Wall Street and the City of London were bracing themselves,

waiting to see whether the Federal Open Market Committee at the

Fed was going to begin the process of normalizing interest rates,

by raising them for the first time in seven or eight years by one-quarter of 1%. There was {absolute} panic and pandemonium over the prospect of that taking place, and statements were issued from the City of London, the IMF Managing Director

Christine Lagarde, saying that if the Fed raises rates, it may very well trigger a blowout of the entire system, and then the Fed will be holding the bag, taking the blame for a financial blowout.

Well, the simple fact of the matter is that the Wall Street system is bankrupt, and by Wall Street system, I mean the extended system of gambling that exists on Wall Street, that dominates the City of London. You would go around the globe. You've got Frankfurt. You've got Paris. You've got Dubai in the Middle East. You've got Macao and Hong Kong in the Pacific region.

These are all centers in which there is virtually no connection any more between the activities in the real economy, and the gambling and churning of gambling money that's going on in the financial sector.

So there is nothing that can be done to avoid the fact that at some point very soon, there will be a trigger incident. It could be virtually anything. And it could be the beginning of a

very rapid, total evaporation of this entire mountain of debt, and what Mr. LaRouche has also been emphasizing, is that the danger in this situation is that if there is not immediate pre-emptive action, before that blowout occurs, then what you're

likely to see is a period of total chaos, in which the bankruptcy

of the financial bubble creates a system of chaos in the real economy, where you wind up with very destructive developments, with social chaos, in which the real people of the United States

and other parts of the world become once again, but on a much more dangerous scale, the victims of this kind of chaos.

So the point is very simple. There's got to be pre-emptive action now to put Wall Street in its entirety out of its misery.

And the simple first step to be taken in that direction is to reinstate Glass-Steagall. By reinstating Glass-Steagall, and making it clear, that this mountain of gambling debt will never

again be bailed out by taxpayers' funds.

The simple fact of stating that means, that the entire Wall Street system will immediately blow out. Someone is going to panic; someone is going to make a margin call, because so much of

this gambling debt, is built on borrowed money that the whole thing will evaporate. But the crucial thing is that you've got

to first create a clean and total separation between commercial

banking, which does impact on the real economy and this gambling

debt; this mountain of gambling debt that's sitting there as a parasite on the real economy. If you make that separation by passing Glass-Steagall in the United States, this will be the basis for immediate action in other parts of the world. So in

effect, by acting here in the United States, we will create the

conditions for a global Glass-Steagall separation, and then all

of this gambling debt can just evaporate.

Now, an illustrative case of this: Back in 1998, when you had the beginnings of a whole sequence of debt blow-outs, in Japan, you had a large number of Japanese banks that were basically bankrupt and were going to have to be put through bankruptcy reorganization. Under those conditions, those banks

posed a systemic risk, not just in Japan, but globally. There were some people in the Japanese Finance Ministry who understood,

and still had a memory of the difference between productive investment, legitimate commercial banking activity, and the

gambling activities that had infected the whole international banking system.

And so, those banks were basically audited, and all of the derivative contracts, all of the international gambling contracts that those banks had were simply cancelled. The counterparties were contacted and given the option, of netting out those contracts; or facing the consequences of losing those

funds, those gambling debts that nobody had sufficient funds to

be able to even remotely cover. So, in the case of Japan, the gambling debts were cancelled, and then the banks were put through reorganization; there was no systemic risk.

At the same time, in the Summer of 1998, Alan Greenspan – who was in the final phases of the elimination of Glass-Steagall

as the chairman of the Federal Reserve, and formerly a senior partner at JP Morgan when the plan was hatched in the mid-'80s to

wipe out Glass-Steagall. Instead what Greenspan did was, he called in all of the counterparties of Long Term Capital Management [LTCM], a relatively small, offshore hedge fund located in the Dutch Antilles. But they had derivative contracts

tied to the Russian debt, which the Russians defaulted on, the famous GKO scandal of 1998.

And so, LTCM, rather than being put through an orderly reorganization by netting out those derivatives contracts; Greenspan called in all of the counterparties, and wouldn't let

them leave the room until they bailed out LTCM. So, on the one

hand, you had a cancellation of the derivatives; on the other hand, you had a hyperinflationary bail-out. Really just the beginning of a hyperinflationary process that went off the charts

a year later, when Glass-Steagall was repealed. And then it

was

really off to the races; with everything invested in gambling and virtually nothing going into the real economy.

So now here we are, it's October of 2015. We had a shake-out of the bubble in 2008, and now it's back once again with a vengeance, because there was no change in policy. The Dodd-Frank bill with the Volcker Rule was a sick joke; it did nothing to change anything. So now, the too-big-to-fail banks have accrued a greater amount of gambling debt than they previously had. That debt cannot and will not ever be paid. So, by any scientific measurement, all of Wall Street is hopelessly bankrupt; and so long as you remain in the trap of the

current system, nothing can be done about that. And we're headed

very soon – perhaps in a matter of days or weeks or months – to

a point where the entire system blows out; the entire trans-Atlantic system evaporates, literally overnight. And then

you've got social chaos on a very, very broad and dangerous scale.

So, there is no money. Your money, your personal investments in mutual funds or Wall Street stocks, or anything like that; there's nothing there to protect. It can't be protected; and in fact, what's going on right now on the eve of

the annual Autumn meeting of the IMF, scheduled to take place in

the next few weeks in Peru, are calls all over the place for a new surge of hyperinflationary quantitative easing. You've got

the European Central Bank about to extend its QE program towards

the end of 2018; in other words, a massive hyperinflationary bail-out that will further erode the real economy.

So, Wall Street is dead; the funeral should have already

taken place long ago. And now we're at a point where that system must be completely shut down. Cancel out all the derivatives; separate the banks under Glass-Steagall, into commercial banks and let everything fall off the edge of the cliff. Because it's unpayable, it's illegal, it's commingled with massive amounts of criminal money; it serves no purpose whatsoever. The world is a better and safer place without those Wall Street activities; without the City of London, without the activities in Frankfurt and Paris and these other parasitical financial capitals. Glass-Steagall right now, immediately. And we've got a political context in which President Obama, although he is not down all together, is greatly weakened. And you can put a {fait accompli} on his desk and force the signing of Glass-Steagall. If he refuses to do that, then he's out under the 25th Amendment; because to not do it, in the face of this imminent blow-out of Wall Street, would be an act of criminal insanity that warrants his removal from office. So, that's the story. Wall Street is doomed. If you listen to idiots like Christine Lagarde, or Ambrose Evans-Pritchard over at the London {Daily Telegraph}, they're saying, "Gee, we're not sure if this is a systemic crisis, or some minor cyclical problem that we can just weather by printing a bit more money." They're either idiots, or criminal liars, or both. The fact of the matter is, Wall Street is dead; it's dead in the water. Nothing can be done to save it. And the question

is,
do you want that doom to spread to the real economy; to the real
population that's already suffering enough? Or, are you
prepared
to fight to insure that the right preemptive measures are
taken
now? Because a week from now may be too late; we don't know
how
close we are to the edge. Well-informed insiders from London
and
Wall Street thought that we were about to blow out a week and
a
half ago, had the Fed gone through the small step of simply
raising interest rates and shifting the directionality.
There's
a million and one potential small triggers out there, but the
triggers are not the real issue. The real issue is that the
entire system is doomed; and we've got to take the right
remedial
action before the doom spreads into the real world of real
people, and then it's too late.
Franklin Roosevelt had an understanding of the kinds of
measures that have to be taken. On the one hand, the
Glass-Steagall Act and other measures that secured depositors
funds in the commercial banks; shut out the gambling debt.
But
then Franklin Roosevelt also moved on for massive credit
emissions into the real economy. He did the TVA; he created a
massive number of jobs through various public works programs,
much of which became the kind of infrastructure-building
projects, major dam projects, municipal buildings, roads; all
the kinds of things that were the necessary preparations and
foundations for what became the "arsenal of democracy," the
enormous economic surge that occurred, when the United States
was
on the verge of entering into war, against Nazi Germany and

Japan. So, Roosevelt had the formula.

The situation today is far more dangerous, far more severe, than it was at the time of Roosevelt. But the principles, the American System principles, that Roosevelt understood and acted

on, are the recipe for success today. But the starting point is

to simply face the reality and act preemptively on the fact that

Wall Street's dead. Give it a decent funeral, but pay no respect

whatsoever to this quadrillions of dollars, of strictly gambling

debt that have been built up since the repeal of Glass-Steagall

in particular.

What Mr. LaRouche has emphasized, is that this process goes back—really the beginning of the decline in actual productivity

in the U.S. economy, started with the death of Franklin Roosevelt. It accelerated tremendously after the assassination of

John Kennedy, and particularly after Nixon took the world off the

Bretton Woods fixed- exchange-rate system. That was the era when

people like George H.W. Bush and his underlings began to come in

and greatly accelerated the process of take-down of the real economy.

So, we're at the point now: Wall Street's doomed; it's finished. So, let's do the right thing.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Jeff. Now for the second element of our show today, I'm going to shift to the dramatic and ongoing

change in the world strategic framework, specifically with the situation in and around Syria, as the major focal point for this shift.

Now, this is the subject of the institutional question which has been posed to Mr. LaRouche this week. But before posing that question and asking Jeff to deliver Mr. LaRouche's response, I'd like to add just a little bit of background.

Over the recent few weeks, we have been seeing the development of a very clear and decisive break with Barack Obama.

This has been coming from, really, around the entire world, coming from Russia, coming from China, coming from Europe, and as

Matthew mentioned in the opening, as well as from within institutions of the United States. And I think it's important to

recall, that it was just a few months ago, in late July, that the

former director of the U.S. Defense Intelligence Agency, Gen. Michael Flynn, in an interview with Al Jazeera, had said that for

years President Obama has been willfully ignoring the DIA's warnings about the growing threat of radical jihadist-terrorist

networks in Iraq and Syria, the forces which have subsequently become what we now call ISIS. General Flynn made it absolutely clear that this was not just negligence or a failure, but this has been the conscious policy of the Obama White House, in effect

protecting and supporting the growth and the solidification of ISIS.

Now, at the same time, in this recent period, there's been an increasing recognition that this massive surge of refugees fleeing into Europe, are actually running from the effect of

Obama's policies; that Obama's policies have been responsible for driving this refugee crisis.

In this context, just this past Wednesday at the United Nations Security Council, there was a meeting to discuss how to combat the growing threat of terrorism. And both the Chinese and

Russian foreign ministers have made very clear, that in this fight against terrorism—what's happening in the Middle East—the

sovereignty of the Syrian nation must be respected, obviously in

direct contradiction and conflict with Obama's calls for regime

change in Syria, and the removal of the government there.

Also this week, we saw more signs of support of this shift, also coming from Europe, with the Swiss foreign minister saying

that the Syrian government needs to be included in a broad dialogue to settle the conflict there, and the president of the

European Parliament calling for the inclusion of Russia and Iran

in an international coalition to resolve the conflict in Syria.

Perhaps most dramatic, as, again, Matthew referenced in the beginning, and as I'm sure all of you have seen, Russia has now

initiated a series of coordinated air campaigns and strategic bombings against ISIS and other terrorist elements which have been otherwise, frankly, operating under the protection of Obama's policies.

So, in this context of a whole array of moves indicating a shift in the world situation, around this pivot in Syria, the following institutional question was posed to Mr. LaRouche:

"At the special UN Security Council session on terrorism

this week, China's Foreign Minister Wang Yi called for the convening of a Geneva III conference on Syria, with no preconditions, and with participation of all interested parties.

What are your thoughts on China's proposal at the UN Security Council?"

I'd like to invite Jeff to deliver Mr. LaRouche's response to this question.

STEINBERG: The short answer that Mr. LaRouche gave to the question, was two simple words: "Do it!" I'll elaborate a bit. You've had a policy, as Ben just indicated, of tolerance for the growth and expansion of the Islamic State, of the Nusra Front, of other similar jihadist-Salafist organizations; you've got the so-called Army of Conquest, of which Nusra is now a part—all of them operating inside Iraq and inside Syria. Despite the fact that there's a supposed coalition of 60 countries waging combat against these organizations, they seem to miraculously continue to expand their territorial holds. Despite the fact that they're under attack and under surveillance and scrutiny, they keep managing, somehow or other, to get new recruits slipping across the international borders, into Syria, into Iraq, to the point, that several months back, the CIA estimated that the Islamic State had 15,000 fighters total; and just in the last several weeks, they've revised that number up to at least 25,000, perhaps 30,000.

In other words, if you factor in the fact that some of them are being killed, through the bombings, through combat operations, — particularly the Kurds have been quite effective against ISIS—they've obviously been swelling their ranks, with

very little to stand in the way.

Now, here you have a coalition. Some of the leading players in the, quote, "U.S.-led coalition," are Turkey, Saudi Arabia, Qatar, Kuwait; and it's well-known, that the major entrée point

for foreign fighters coming into Syria, is across the border from

Turkey. There's a very lucrative black-market smuggling route, that runs between Turkey and Raqqa , which is the capital city of

the ISIS area in northern Syria. The Turkish government, the ruling party, the AKP, and particularly, the immediate circles around President Erdogan, are making money hands-over-fist through these black-market dealings with the Nusra Front, with the Islamic State, and with these other Salafist terrorist networks.

So, a simple question is: What coalition against ISIS? It doesn't exist! It's been a fraud from the beginning.

So now the Russians have stepped in, and they've done it within the framework of international law. There was a formal authorization for the use of military force, that the Russian Federation Council voted up unanimously to President Putin.

So,

in other words, unlike President Obama, who never went to Congress, the Russian state structures have given authorization.

The Syrian government of Bashar Assad formally invited Russia to

participate. Russia has established an information-sharing center

that will be up and functioning within a matter of days or weeks

in Bagdad, with Syria, Iran, Iraq, and Russia participating.

So,

in other words, all the elements are being put in place for an actual serious assault against this terrorist infrastructure.

And

last night overnight, Russian bombers carried out 18 sorties against Raqqa, which is the province and the capital city of the

entire ISIS-controlled area inside northern Syria and Iraq.

So, in other words, you're seeing a serious military operation for the first time. And the Syrian armed forces have been depleted dramatically by four years, four and a half years,

of combat against a force that's been continuously beefed up, armed, supplied with new recruits, from an entire jihadist apparatus from around the world.

And the Russians know, by the way, that there are now an estimated 5,000 Chechen fighters in the ranks of the Islamic State, fighting inside Iraq and Syria. And so this poses an immediate serious, really grave security threat to Russia.

So Russia is not sitting back, is not running a phony war.

Russia is in there. They're serious, and this is a strategic game-changer.

The reason that the White House is hysterical over this is that there is this so-called coalition. The United States is protecting Saudi Arabia, and by extension, protecting the British-Saudi Arabian dirty deals that have created this jihadist

problem in the first place. Qatar, Turkey, all supposed members

of the Obama-led coalition, are all on the other side. They're all actively supporting the spreading of the Islamic State and the Nusra Front.

General David Petraeus, the so-called hero of the surge, who is now an official adviser to the Obama White House and the National Security Council, has called for the United States to openly support the Nusra Front. That's to say, openly support al-Qaeda, the same al-Qaeda that did 9/11; the same al-Qaeda that

in 2012 killed the U.S. Ambassador to Libya, and three other American diplomats. But fortunately, that noise, that policy from

the Obama White House, has been substantially suppressed. There are other elements in the U.S. military that are prepared very much to work with the Russians. Secretary of State

John Kerry has become the point person for a different U.S. policy, a policy that he's been working out for months in coordination with the Russian Foreign Minister Lavrov, and back

during his meeting in the spring in Sochi, directly with President Putin. So Kerry in a CNN interview several days ago, made it clear: He said, there is a new policy. And the new policy

is, we are not insisting on instantaneous regime change. We're not going to go there. We're not going to do a Saddam Hussein. We're not going to do a Muammar Qaddafi. There's going to be a transition. The governing institutions are going to be preserved.

We're going to be patient. We're not going to allow Syria to fall

into chaos, and we'll work with the Russians militarily.

So the Russians are making it clear. They're carrying out real combat operations, and they are out for blood. They're going

to wipe out the Islamic State, and increasingly, China, India, Germany, France, many of the countries in Europe that are now overwhelmed by the refugee flow from ISIS, from Nusra, they're onboard.

So you have a global strategic realignment, which means, yes, the prospects of a Geneva III political solution to the Syria crisis is now viable, and feasible. You've got China, Russia, India, Germany, France somewhat more reluctantly, all ready to go on this, and you're got Iran, Syria, and elements within the United States who have basically sidelined, but not yet eliminated the Obama presidency, who are ready to go with this.

Again, as Mr. LaRouche said very simply, "Do it!"

OGDEN: Thank you very much, Jeff. So with those two elements of the current strategic picture presented to you here,

before I conclude this webcast, I just want to go back and re-emphasize what Mr. LaRouche asked us to open this broadcast with. And I want to do so by reading a short passage from what Mr. LaRouche had to say last night on the National Activists' telephone call, the so-called Thursday night Fireside Chat. And

this is what Mr. LaRouche said about Wall Street:

"The United States economy is about to collapse, and it's a real collapse. All of Wall Street is bankrupt, and worthless. If

the United States were to try and go along, and try to do business with Wall Street, and Wall Street institutions, that would be a disaster. Because Wall Street would itself collapse,

since it's already in a state of collapse. If we let Wall Street

go ahead, and do its own collapsing, the result would be a disaster for most of the people of the United States on a very large scale.

"So we have to get rid of Wall Street, immediately. We have to junk it. Point out the fact that it's worthless, that it's only a complete fraud. It has no economic value whatsoever, except that of trash. And so therefore, we're going to have to get a radical change in the organization of the financial system

of the United States for two reasons: first of all, to maintain

an economy that will function for the United States population;

second of all, to protect the United States {against} the influence of Wall Street. Because if Wall Street goes on its own,

and takes the dive that it will take, automatically, under those

circumstances the people of the United States may be starving all over the place. Because if the United States collapses, then the U.S. economy will itself be in a disastrous condition. That is, the financial system will collapse.

“And therefore, we have to get rid of the Wall Street system, and {we} have to collapse it in a controlled way. And then use that method of controlled action against Wall Street, in order to make the kind of re-organization that Franklin Roosevelt did in dealing with Wall Street in an earlier period. And that’s what has to happen.”

So, with that said, I’d like to encourage everybody, if you haven’t heard it yet, go back and listen to this discussion with

Mr. LaRouche last night. This is the 20th Fireside Chat. Mr. LaRouche will also be engaging in his weekly discussion with activists in New York City tomorrow, and the intervention of the

LaRouche movement on the streets of Manhattan is continuing, as we come out of this week, and into the following.

So, I’d like to thank you for joining us here tonight, and please stay tuned to larouchepac.com.

Leder, 2. oktober 2015:

Gør nedlukning af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør!

Torsdag den 1. oktober, 2015 – Lavrov og Kerry, der holdt deres fjerde møde torsdag på sidelinjen af FN, må holde momentet ved lige gennem uophørlig kontakt, sagde Lyndon LaRouche i dag. Der er nu en udvikling i gang, og det må tilskyndes gennem deres fortsatte dialog og arbejde. Meningsdannere må fastholde et uophørligt fokus på amerikansk-russisk samarbejde, mens Obama må holdes ude af billedet så meget som muligt. Hold det russisk-amerikanske samarbejde i gang, og bloker Obamas muligheder for at indlede indirekte handlinger imod det. Obama gør stadig sit beskidte arbejde, selv om han nu er tvunget til at gøre det fra bag scenen; se nøje på, hvad Obama indirekte gør. Han er gået i skjul, men han fortsætter med at operere, som under forklædning. Obama er blevet slået tilbage, men han er ikke helt færdig endnu. Presset på Obama må ikke lempes et eneste øjeblik. Forøg presset på Obama.

Alt imens fokus på det amerikansk-russiske samarbejde er vigtigt, så må der være presserende nødvendig opmærksomhed på det sårbare svælg, som er økonomien. Lige siden Franklin Roosevelts død har der foreligget et forbud mod enhver stigning i den amerikanske produktivitet. Dette udgør stadig en dødbringende trussel. Låget blev især lagt på, efter Reagan blev skudt den 30. marts 1981, 69 dage inde i hans præsidentembede. Derefter optrappede George H.W. Bush som vicepræsident, og dernæst som præsident, nedturen. Men der var allerede en dyb fordærvelse i begyndelsen af 1970'erne, som det reflekteredes i reaktionen på Lyns sejr over Abba Lerner i den berømte debat på Queens College i december 1971. Bagefter leverede Sidney Hook truslen mod LaRouche. Ikke alene sagde han, »du vandt, men vi vil aldrig igen lade dig deltage i en

offentlig debat«. Han sagde, at de ville gå til modangreb, og det gjorde de. LaRouche blev aldrig tilgivet for det, han havde gjort. Alle må forstå implikationerne af dette fra 1971 og fremefter.

Vi må lancere en generel kampagne omgående, med højeste prioritet, og gøre nedlukningen af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør. Obama er blevet slået tilbage – presset på ham må ikke lettes. Vi må nedlukke Wall Street, ellers får vi en katastrofe for USA og andre nationer. Vi må have en energisk og aggressiv fremgangsmåde. Wall Street er død og må begraves, for stanken er overvældende.

FDR havde øje for problemet, men situationen går langt, langt ud over noget, han var konfronteret med i 1930'erne. Wall Street må nedlukkes, så en effektiv fysisk-økonomisk genrejsning af USA kan lanceres.

Leder, 1. oktober 2015: Lyndon LaRouche: Wall Street må nedlukkes, før det krakker

I går advarede Lyndon Larouche medarbejdere om, at hele det transatlantiske finanssystem er på randen af totalt kollaps, og Wall Street må lukkes ned gennem lovmæssige handlinger, med præsident Franklin Roosevelts nedlukning af Wall Street som model.

»Hvis Wall Street kollapser i en gældspanik, så kan denne kaotiske, destruktive kraft føre til død og ødelæggelse i USA

og i hele verden. Wall Street-systemet må erstattes – før det slår dig ihjel»,

erklærede LaRouche.

Den russiske præsident Vladimir Putins nylige handlinger i Syrien har skabt muligheden for sådanne nødhandlinger. Obama er ved at blive skyllet ud, selv om denne proces endnu ikke er fuldført. Selv her i USA allierer fornuftige kræfter sig med Putin, modsat Obama. Putins handlinger er ved at få en positiv effekt. Saudierne har store vanskeligheder, som det reflekteres i et brev, der cirkulerer i kongefamilien, fra en højtplaceret, saudisk prins, der sætter spørgsmålstegn ved tronfølgen og den skrantende Kong Salmans og hans ansvarsløse søns, vicekronprins Mohammad bin-Salmans, fejlslagne politik.

Der finder betydningsfulde ændringer i den globale, strategiske situation sted.

Under disse omstændigheder kan narcissist-chefen Barack Obama forventes at tage desperate, onde forholdsregler, selv på trods af sin stærkt svækkede position. Fjernelsen af Obama er fortsat en hovedprioritet, og muligheden for hans afsættelse er nu større end nogen sinde. Skulle Obama tage initiativ til at fremme krig eller forsøge andre provokerende handlinger, må han omgående fjernes under bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Dette må have en fremtrædende plads på bordet, som et konstant sværd, hængende over Obamas hoved.

John Boehners fald som formand for Repræsentanternes Hus er i sig selv både en klar påmindelse om, hvor hurtigt Obama også kunne være ude, lige så vel som det peger på Kongressens disintegration som et effektivt instrument i vores Føderale Forfatningssystem. Den præsidentielle institution har et presserende behov for forandring, begyndende med fjernelsen af Obama.

Wall Street må nedlukkes ved hjælp af Glass-Steagall og relaterede forholdsregler, der med held blev anvendt af FDR.

Putins handlinger i Syrien har skabt mulighed for, at sådanne nødforanstaltninger kan vedtages, før Wall Street-krakket og det efterfølgende kaos. Obama er svag, han er ude i tømmerne, men der må nu komme effektive handlinger for fuldt ud at udnytte den mulighed, der er blevet skabt. Wall Street er et stinkende lig, og lugten alene kan slå dig ihjel. Luk det ned nu.

Leder: Lyndon LaRouche: Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

LaRouche: Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes,

at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

LaRouche: Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virksomhedsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

LaRouche: Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

LaRouche: Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets

nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, hvad der har været en form for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dets rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske

system.

Leder: Vi går fremad, mens Wall Street dør

22. september 2015 – Mens *EIR*'s og LaRouchePAC's mobilisering omkring det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i dag fortsatte med et stort, offentligt møde i New York, reagerede diplomater, journalister og New York'ere – som Lyndon LaRouche udtrykte det – »I synes at gå fremad, mens Wall Street går tilbage.«

LaRouche kaldte det bemærkelsesværdigt, at flere bankierer og økonomer i løbet af de seneste dage over for *EIR* har understreget, at det, som Federal Reserve og andre centralbanker nu gør på Wall Streets bud, er dybt destruktivt for økonomien og for levestandarden. Desuden signalerer det, at Wall Streets finansinstitutioner ikke længere er levedygtige og står over for en total nedsmeltning.

Den amerikanske økonomi i sin Wall Street-dominerede form er død. Selve Wall Street, anført af Goldman Sachs, kræver nu desperat »mere lempelse« – negative renter, konfiskering af indskyderkonti – fra Federal Reserve og andre centralbanker, for at afværge dets kollaps. Dette er blot en defensiv taktik, der intet løser for Wall Street, men som i høj grad kunne forværre økonomien, hvis det ikke stoppes.

Tiden er inde til at lukke Wall Street ned: muligheden for en

reorganisering af banksystemet under Glass-Steagall og et økonomisk genrejsningsprogram efter FDR-modellen er klar.

Tirsdag morgen ved FN går vi i direkte kamp mod Wall Streets/City of Londons »grønne« nulvækstpolitik, med en pressekonference, der annoncerer den nye EIR-rapport, »Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science« (»Global opvarmning som skræmmevision er befolkningsreduktion, ikke videnskab«).

Vi befinder os helt tydeligt på randen af et pludseligt skift. Det er LaRouches synspunkt, at den russiske præsident Putins strategiske initiativ, der støttes af Kina, for en reel koalition imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme, klart er ved at lykkes internationalt. Hele den betydeligste del af den amerikanske presse indrømmer åbent – om de så er nok så rasende over det – at Putins »tour de force« – kunststykke – vælter præsident Obamas mislykkede og katastrofale politik med krige for regimeskift.

Dette er, kommenterede LaRouche, en ændring i de globale anliggender, foretaget af Putin – igen, støttet af Kina – og ikke en lykkelig ændring *for* ham. Det er strategisk og har haft en stærk virkning i hele Eurasien. Krigsmageren Obama er udmanøvreret; men bliver han smidt ud af embedet? Hvis han bliver smidt ud, kan USA finde sammen med andre større nationer over dette og andre afgørende spørgsmål.

Men USA's reaktion på denne nye situation er stadig ekstremt vigtig. For at være positiv må denne reaktion inkludere, at Obama fratages al magt.

LPAC Fredags-webcast 18. september 2015: Wall Street er død; Glass-Steagall og konkursbehandling nu ISIS kan ikke bekæmpes uden hjælp fra Rusland v/Jeffrey Steinberg

Wall Street er død, og USA's regering må gøre en ende på dets lidelser og sætte det under konkursbehandling under Glass-Steagall. Hvad sker der så? Hvordan ville en "New Deal" for det 21. århundrede se ud? Dette og mere diskuteres på aftenens webcast. Engelsk udskrift.

Wall Street is dead and the federal government needs to put it out of its misery beginning with a Glass-Steagall banking reorganization. What follows? What would a 21st century New Deal look like today? This and more discussed in tonight's webcast. This webcast was prerecorded.

LaRouche on Bankruptcy of the Fed, the Total FDR Approach
Federal Reserve Makes an Error Based on a Lie

Transcript- JASON ROSS: Good evening. This is the LaRouche PAC webcast for September 18, 2015. My name is Jason Ross, and joining me in the studio tonight are Jeff Steinberg from *Executive Intelligence Review*, and Benjamin Deniston from LaRouche PAC. As a note to our viewers, we are pre-recording this event on September 17.

So, to jump right in to our first topic, which is the economy and Wall Street. LaRouche's assessment is that Wall Street is breaking down; that we need Glass-Steagall, but that this can't be seen as one bill in isolation, but rather as part of an entire FDR approach to the economy. One in which value is placed on something real, rather than simply money. So, I'd like to ask Jeff Steinberg to come up and tell us what is going on in the economy; and what do we do?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. Well, just in the last several hours, the Federal Open Market Committee announced that they will *not* raise interest rates. This comes in a context in which virtually everyone who has a view of what's been going on inside the trans-Atlantic system is convinced that we are on the edge of a massive blow-out; something that goes way beyond what happened in 2007 and 2008 with the blow-out of the real estate bubble in the United States, which spread to the entire banking and insurance sector of the US. And then, over a period of time, spread into Europe. Nothing fundamental was done to change the nature of the situation; in fact, in the aftermath of the trillions of dollars of bail-out of Wall Street – in the range minimally of \$15-20 trillion in direct taxpayer bail-out of hopelessly bankrupt financial institutions, those institutions took the message very clearly. Continue with the same reckless, irresponsible gambling behavior, and once again, taxpayers will be looted to bail out the bubble.

So, here we are in 2015, seven years this month virtually this week, since the Lehman Brothers debacle, and the too-big-to-fail banks are bigger by both capitalization, by derivatives exposure, and by percentage of the US banking sector that they have a vise-grip control over; and they've continued with the same exact behavior. Dodd-Frank was a pathetic, sick joke; the Volcker Rule was never even intended to be implemented. All it was, was a diversion to prevent the only viable starting point

for a meaningful solution; and that's the reinstatement of Glass-Steagall *exactly* as it was done in 1933 by Franklin Roosevelt, when Glass-Steagall was simply the obvious and necessary first step to launching a major economic recovery based on wiping out Wall Street's bubble, and moving toward state credit directed at job creation and real economic recovery. That same solution is required today; Wall Street is far bigger, is far more bankrupt than it was at the time of the 1929 Crash and the follow-on crashes that were inherited by Franklin Roosevelt when he was elected President.

The global derivatives alone, is in the range of \$1.5-2 quadrillion; and you've had a net decline in the actual global GDP by any kind of measurement of real physical economy. The GDP numbers, of course, are completely hoked up; and are virtually useless because they reflect so much activity that is purely parasitical and has nothing to do with the needs of the real world population or the requirements of a real economic recovery. So, we are at the very edge of a blow-out of the entire global financial system. Centered in the trans-Atlantic region, you've got Wall Street, which is now the epicenter of this financial bubble that can never be paid, that is thoroughly worthless; and is a reflection of the extreme to which we've gotten into a money system in which everything is measured by money, and there is no concern whatsoever for real, physical economic measurements of wealth. Mr. LaRouche, as many of you undoubtedly know, has been the author of critical writings on the subject of how to measure real economic value. And he's developed several unique concepts; concepts of energy flux density, potential relative population density, that measure the actual physical capacity of the planet to sustain an expanded population.

Ultimately, the issue comes down to the fact that human beings are not animals. That human beings can conceptualize the future; can make decisions about the nature of the future that will inform policy decisions today. The greatest recent memory

example of that kind of policy approach was the actions taken by President Franklin Roosevelt; and particularly in the first 100 days of his Presidency, where the Wall Street bubble was wiped out. The original Glass-Steagall Act of June 1933, completely broke up the Wall Street too-big-to-fail banks of that period; and established an absolute iron-clad separation between traditional commercial banks and investment banks and insurance companies and other institutions that engaged in wild speculative activity leading to the blow-out. And Roosevelt established the FDIC that insured citizens' deposits in the banks, to prevent future bank runs. That system worked effectively; we had no systemic crises from 1933 until 1999, when, under impeachment threat and under the cloud of other scandals, President Bill Clinton capitulated to the like of Larry Summers, and signed into law the bill that repealed Glass-Steagall. There was no reason and no excuse for President Clinton to have done that at the time.

As a consequence of that action and other deregulation acts that followed after that, you had in a very short period of time, a build-up of the largest financial bubble in recorded history; which blew out in 2007-2008. It was bailed out – out of the hides of taxpayers – and then proceeded to build up once again to an even greater level. The Richmond Federal Reserve issued a report several months ago that basically said that were there to be a “new bail-out” of the banks in the event of a new banking crisis, the taxpayers would be obliged to more than they were obliged to in 2008, when the total bail-out fund made available to the banks was \$23.7 trillion. That is according to Senate testimony by Leo [neil] Barofsky, who was the Inspector General of the TARP program at the time. Now the Richmond Fed estimate is that the immediate figure of bail-out would be \$26.5 trillion; but that's just a drop in the bucket. The entirety of Wall Street is hopelessly, irreversibly bankrupt, and the only viable course of action, for starters, is to reinstate Glass-Steagall.

By doing that, you immediately begin an audit of all of the US banks; and you separate out legitimate commercial banking activity from all of the gambling, all of the derivatives, all of the activities that should never have come under the umbrella of the FDIC under a Glass-Steagall system. The moment that that gambling debt is separated out, and is no longer subject to taxpayers' bail-out, you will immediately have a blow-out of that entire system. Wall Street will vaporize, because some wise guy right off the bat will make a margin call; and in one fell swoop, the entire derivatives bubble, all of the insurance and gambling activities, the credit default swaps, all of those things will be gone. And basic message of Mr. LaRouche is "Good riddance!" This is a parasite that has been destroying the real economy, the real conditions of life for the overwhelming majority of Americans and citizens around the world. So, we don't need it! Wall Street can basically disappear; it's already dead, and the fact that it hasn't yet been buried, simply means that there is a terrible stench over southern Manhattan.

So, this is the reality of the situation. I can just say, anecdotally, that in the last 48 hours, I've had discussions with two very prominent international bankers – one in London, one who commutes back and forth between London and New York – and they both said very bluntly, "The game is up. The system is hopelessly bankrupt. The mountain of debt that has been built up, the quantitative easing policies of the European Central Bank and the Bank of Japan, and until recently the US Federal Reserve, have created such a massive debt bubble that it is unpayable; and all it's doing is choking the life out of the real economy."

So, what do we need to do? We need: 1. Glass-Steagall immediately; and this should be done preemptively, because we don't know whether we're going to wake up tomorrow morning to find out that we've had a blow-out of the whole system. Now, one of the reasons to be sure, that the Federal Open Market

Committee did not go with the quarter-point interest rate increase today is because there were hysterical warnings. Reports this week by the Bank for International Settlements, the World Bank; absolute hysteria coming from people like Ambrose Evans-Pritchard – one of the leading mouthpieces for the City of London – writing in the *Daily Telegraph*, warning that there must be a massive new quantitative easing. No interest rate hike can be tolerated; the bubble has to be bailed out one more time. Otherwise, the sky will fall in, and we're all doomed.

Well, the reality is, the sky will not fall in if Glass-Steagall is followed by an orderly process of emission of credit through the existing commercial banks for viable projects, capital investment in critically-needed infrastructure projects, job creation projects, and emphasis on those programs which represent the kind of science-driver policy that Franklin Roosevelt enacted particularly with the launching of the Tennessee Valley Authority. So, there is no magic here. Wall Street is gone; it's finished. There is nothing that can be done to salvage it. And the more that it's kept from being buried, the more the pain will be inflicted. We need a series of emergency steps; we need directed Federal credit to inject capital into the legitimate commercial banks, because those banks will be greatly under-capitalized because they've been looted in the post-Glass-Steagall period. So, we need not only Glass-Steagall in the United States, but we need it internationally. And I am confident, based on some of the recent developments in Europe – particularly some of the dramatic shifts that we've seen in Germany in the past several weeks – that a Glass-Steagall action by the US Congress will be rapidly followed in Europe and in other critical parts of the world.

But then the critical thing is the full FDR agenda. Roosevelt used the Reconstruction Finance Corporation, which had been created by Herbert Hoover, as a quasi-national bank structure

through which to provide credit for job creation. Both jobs that fulfilled an urgent emergency need because of the massive rates of unemployment; and secondly investment in capital-intensive programs, again, typified by the TVA. So that by the time we reached the late 1930s, when war had already erupted in Europe and President Roosevelt knew it was inevitable that the United States would be brought into the war, we had built up productive capacity in this country; through modernization of infrastructure, through revival of manufacturing and particularly the machine tool sector, through the kind of innovative scientific and technological work being done already through projects like the TVA. And it was those programs that made it possible for the United States to carry out the biggest military mobilization in human recorded history, to defeat fascism both in Europe and Asia.

So, in the current context, we want to avoid war at all costs, because war means thermonuclear war of extinction. But in all other modes, the lessons and the policies that were adopted by Franklin Roosevelt are exactly what must inform the policies that are carried out right now. That means, by the way, that Glass-Steagall must be immediately enacted preemptively in order to create the foundation of a functioning, effective commercial banking system with Wall Street buried and long gone. And actions along those lines will also have the further beneficial effect of ending the Obama Presidency; because he's been nothing but a tool of those Wall Street and London interests that will be basically vaporized by the kind of policy initiatives that Mr. LaRouche has been spelling out.

So, we're in a moment of crisis. As I say, people whom I spoke to in London and New York are absolutely crystal clear on the fact that the system is doomed and it's a matter of days and hours, and perhaps weeks and not much longer than that before some incident, some factor will trigger the detonation of the entire system.

ROSS: Moving over to the strategic situation involving Syria and Russia, this is the institutional question for this week. It says:

“Mr. LaRouche, Secretary of State John Kerry called his counterpart Sergei Lavrov and re-affirmed the US commitment to fight ISIL terrorist groups in Syria with a coalition of more than 60 countries – of which Assad could never be a credible member, according to Kerry – and emphasized that the US would welcome a constructive Russian role in the anti-ISIL efforts. The Russian Foreign Ministry said that during the call, Mr. Lavrov again stressed the need to form a united front to fight terrorist groups in Syria. In your view, can there be a collaborative process leading to the inclusion of Russia in the counter-ISIL efforts?”

STEINBERG: In a moment, I want to go to the notes that I took during that discussion with Mr. LaRouche, because I want to present his formulations very precisely. But let me start by saying that some elements of the question I think have to be commented on. The idea that there is actually a coalition of 60 countries fighting against ISIL today is in and of itself a fraud. How can you have a coalition that's fighting against ISIL, when it includes Saudi Arabia, Kuwait, Turkey, and Qatar, who are the four leading countries in the region who have promoted and facilitated the rise of ISIS? In fact, you'd have to go all the way back to the late 1970s and '80s when we were labelling what became al-Qaeda as mujahideen freedom fighters, because they were terrorists who were financed and recruited by the United States, Britain, France, Israel, Saudi Arabia and others, to go into Afghanistan and wage warfare against the Soviet Red Army. When the Soviets left Afghanistan, those networks remained intact and turned their sights against the West, against the United States, as anybody

with a brain would have anticipated and forecasted. So, the United States bears responsibility, along with the Saudis, along with the British, along with other Gulf countries, for creating this terrorist fiasco in the first place. Jihadist terrorism as it exists today, would not be the global threat that it is today, were it not for the actions that were undertaken to create these organizations that were ostensibly put together to fight against the Soviets.

So, there's a real irony here. To this day, Saudi Arabia is widely known to be the largest financier and overall promoter of the spread of Salafist Wahabi terrorism around the globe. The Saudis have not taken in any of the refugees from the wars that are Obama's wars in Libya, Syria, Iraq, Afghanistan; but very cutely, they offered to build 200 Wahabi mosques in Germany alone, in order to provide religious training to the 800,000 Syrian and other Middle East and North African refugees that Germany will be taking in this year. In other words, the Saudis are saying, "We'll come in there, and we'll create another generation or two generations of new recruits to Salafist terrorism." So, with that in mind on Saudi Arabia, with the fact that Obama's wars in Libya, in Syria, in Iraq, have been responsible for the emergence of the Islamic State. The fact that Turkey has been making billions of dollars in black market profits for President Erdogan's AKP Party as part of the support for the Islamic State and for the Nusra Front, simply tells you that this idea that there is a coalition of nations fighting against the Islamic State and Syria, is an absolute preposterous fraud. It's untrue; it never happened, and it hasn't happened.

What has happened is, as we've been discussing over several weeks now on this Friday night broadcast, is that Russian President Putin instituted a brilliant flanking move, by sending Russian military equipment, Russian military personnel, into Syria at a point that the onslaught from these Saudi- and US- and British-backed Salafist terrorists had

reached the point where the survival of the Assad government was in jeopardy. So, Russia has stepped in, and Russia is now building up the military force capabilities; they're establishing an air base south of the Syrian town of Latakia on the north Mediterranean coast of Syria. They're building up a new naval facility. They've already airlifted and boatlifted into Syria significant military equipment – tanks, artillery pieces, and other capabilities including fighter planes. So that within a very short period of time, and this is fully at the invitation of the Syrian government through established treaty agreements between Russia and Syria that go back a long time, that in some cases predated Russia, and went back to the Soviet period.

So, what the Russians are doing in Syria is legal under international law, and under bilateral treaty agreement between Syria and Russia. And so therefore, the Russians are on the verge of launching conventional military operations – ground and air operations – against the Islamic State. We don't know for certain whether that will happen; we don't know for certain how many Russian troops will be sent in to Syria. But what we do know is that the mere fact that the Russians made this move, has fundamentally altered the strategic surface in the Middle East as a whole, and more broadly, on a global scale. So, this was a crucial flanking initiative by Putin, and were there to be an agreement between Russia and the United States to cooperate in a genuine campaign against the Islamic State, and against the Nusra Front, and against the Army of Conquest, which is the latest name for another element of the Saudi-bankrolled Salafist terrorist apparatus. Under those circumstances, so long as Putin was in the driver's seat and Russia was playing a leading role and President Obama was sidelined all together, this could work.

What Mr. LaRouche said is,

“Without Russian participation, any such effort would be doomed to complete failure. And by inclination, President Obama will wish to see that process fail. So therefore, any effective military operation combined with a diplomatic initiative, has to begin by removing President Obama’s influence, which is one of the main blockages towards an effective operation. Obama has to be induced to back down, or he will make a mess of everything. Obama is an ugly loser; and nothing should be done to encourage Obama. And so, action is needed, surely; and that action must be taken under the Putin leadership.”

And Obama can, of course, be included; he can play a token role. He can even take credit to an extent; but under no circumstances can he actually have a real say in how such an operation is going to be conducted.

Now, President Putin has made three proposals, very specifically. He will be giving a major address at the UN General Assembly at the end of this month, and in that speech, we already know his intention is to call for a creation of a genuine, serious committed coalition to wipe out the scourge of terrorism. Secondly, he has made it clear that he would like very much to have a face-to-face, sit-down meeting with President Obama on the sidelines of the UN General Assembly in New York. They’ll both be in town at the same time. Perfectly normal for such a discussion to take place, and the White House is terrified over the prospect of such a meeting. Why? Because they don’t understand what Putin is doing. They don’t understand how his mind works. And they’re afraid that any such meeting would be impossible for Obama, because you could never bring in a teleprompter that anticipates in advance everything that the President would be saying in his discussion with Putin.

So, yes, there is a possibility, but, as Mr. LaRouche said,

you've got to humiliate Obama into a corner. Now, you've had a dramatic shift just in the last several weeks, in which Europe, the leading countries in Europe, namely Germany, first, and now France along with that, have realigned in a fundamental way. The Europeans were *terrified*, even before the Putin initiative in Syria. They were terrified that Europe was headed for another world war to be fought on European soil, but this time, centered around the Ukraine situation. This would be a thermonuclear war, perhaps beginning as an exchange of tactical nuclear weapons, because both sides are building up large arsenals of modernized tactical nuclear weapons, right in the center of Europe.

But the Europeans were terrified of the war danger.

President Putin, as part of the Normandy Four discussions, and as part of the Minsk agreements, has clearly made a move to ensure that the ceasefire that began September 1st, is being fully enforced by the Russian minorities in the Donbass region in Eastern Ukraine. And so, the Russians have taken definitive steps to de-escalate the danger of a war of that sort in Europe.

Leading European statesmen, people associated with the European Leadership Network, former defense ministers, former heads of state, former foreign secretaries, have come out and said, we must take actions to de-escalate, to reduce the danger of thermonuclear war, general war, in Europe. And as a part of that concern, that real existential fear about that war danger, the Germans first, and now joined by the French, have said that they would fully support President Putin's initiative in Syria, and would welcome the idea of sitting down in an inclusive collaborative way with Russia, to solve the Syria problem, just as the Normandy Group has been making progress in de-escalating the danger of war over Ukraine.

The German population opened their arms and their hearts to the refugees from the Middle East, from North Africa, and this

also has changed the character of the German leadership in Europe. Instead of taking the lead in pushing for murderous austerity, the Germans have now taken the lead in showing genuine compassion, and a willingness to go out of their way to basically save the lives of these hundreds of thousands, millions, of refugees fleeing into Europe from these Obama wars in North Africa and the Middle East.

So, that's a fundamental break in the situation, and now, between Russia and the Europeans, you have a situation in which you don't have to go to Obama for Obama's approval. With European backing, with a new Russian fact on the ground – Russian forces now actively engaged on the ground in Syria, through airlifts and boatlifts that have been ongoing for weeks –you now have a different situation.

Mr. LaRouche concluded by saying, Obama is almost stymied. He's been weakened. He's been cornered. And the next step is to invoke the 25th Amendment, and remove him from office altogether. The crisis around the death of Wall Street, and the need for a fundamental revolution in policy, a return to FDR, and the need to remove Obama to be absolutely certain that the danger of a thermonuclear war of extinction is eliminated – these two situations now converge, and there is nothing more important, now that Obama has been weakened and marginalized, than to have him removed from office by Constitutional means, so that we can actually move on to genuinely solve these crises – whether it's Syria, with a critical role by Russia; or whether it's wiping out Wall Street, and replacing it with a Glass-Steagall-FDR system.

In both cases, Obama's the blockage. The crisis is here and now. So, let's use the Constitution to solve the problem.

JASON ROSS: For a final topic today, we're going to talk about the discussions that have been taking place among Russia,

South Korea, and China shaping up towards the creation of a North Asia Development Bank that would include the Koreas, Russia, China, and Japan. This comes in the context of the Eastern Economic Forum in Vladivostok, held directly after the Victory Day celebrations in China at the beginning of this month, where Russian President Putin and Korean President Park were very prominent guests of President Xi.

Lyndon LaRouche responded to the development around the possibility of this North Asian Development Bank by stressing the necessity for completing, building, the Kra Canal, a project whose recent planning goes back to the 1980s, to build a canal across the Isthmus of Kra in Thailand, relieving the overburdened Straits of Malacca, providing new transportation route, development for the region, especially today, as seen in the context of the New Silk Road.

I'd like to ask Benjamin Deniston, who has some remarks on this topic, to tell us about the Kra Canal.

BEN DENISTON: Thanks, Jason. Just to open up, I think this is an excellent counterpoint to what we just discussed with the insanity of Wall Street, and the Wall Street system. The Wall Street idea of money, this money system that is now blowing out, where there's this religious belief in the value of money per se, and this insanity around trying to defend this bubble, which is full of financial assets which don't actually mean anything.

Now you contrast that with what was just referenced, with what China is doing in collaboration with Russia, the BRICS nations, their other allies, other nations they're working with around the world, in this completely new orientation, where they're created institutions, new financial institutions – some might say new monetary institutions: like the Asia Infrastructure Investment Bank (the AIIB); or as Jason just

mentioned, the discussion of a prospective North Asian Development Bank.

So, new financial institutions, new financial structures, to deal with what some people might call money. I think what Mr. LaRouche would define, more rigorously, as credit, as distinct from simply a monetary policy. Institutions to provide credit, specifically for projects like the Kra Canal.

Now, if we can get the first graphic up on the screen: (Figure 1). Now, we're particularly talking about a region in Southeast Asia, and currently all shipping that goes from East Asia – from China, from South Korea, from Japan, from this entire region, which has a substantial amount of economic activity – any of the shipping from this region that goes to India, to the Mediterranean, up into Europe, goes through [the Straits of Malacca] – and including the discussion on China's work on the New Maritime Silk Road, which is the maritime aspect of their Silk Road project, cover this exact same territory as well.

The shipping goes through a very congested bottleneck, which you can see displayed here, the Malacca Straits. Here you have a very narrow canal, a very narrow region, which currently is something on the order of one-fifth of the entire world's trade. Not just for this region. But if you take the entire world trade, something on the order of one-fifth goes through these narrow straits.

If you bring up the second graphic (Figure 2), you can get a sense of the scale of this. This was from a 2013 video production by the LaRouche PAC, which you can find linked to the video description here. It's entitled "The Kra Canal and the Development of Southeast Asia, produced in 2013." But in this graphic from that video, you can see that through these Straits of Malacca, which we just saw in the previous map, in 2012, for a representative year, you had something like 90,000 ships travelling through those straits, which was around three

times the combined number of ships that travelled through the Panama Canal and the Suez Canal.

So the Panama and Suez Canal combined, times three, is the number of ships passing through the Straits of Malacca. And at the time of our production of this video, it was estimated that the traffic through the Malacca Straits was going to be increasing by about 20% each year, putting on a direction to rather soon reach just a maximum capacity. You can only fit so many ships through this region. And it's also relatively shallow, making it difficult for larger ships to even be able to get through this region at all.

So, it has been long known that this particular point in Southeast Asia, these Straits of Malacca, is a critical bottleneck for world trade, and world development. If you're going from East Asia to India, you've got to pass through this region. If you're going from East Asia into the Mediterranean, you have to pass through this region. If you want to go from East Asia into Europe, to the Atlantic in this route, you have to pass through particular region.

There's been a long-standing proposal to develop a new shipping route, a new canal through Thailand, through the Kra Isthmus, and you can see this on the third graphic (Figure 3) here displayed. Again, a screen shot from our video, which presents this entire project, and its history in greater detail. Now you can see the path running through this rather narrow isthmus, through Thailand, through the Kra Isthmus. And here we have the proposal to make this canal, which would cut out the need to get through these Straits of Malacca. This would cut off something like 1000 miles from the trip, from the South China Sea into the Indian Ocean – not a huge, a modest reduction in the actual distance travelled. Not the biggest in the world, but something certainly significant.

But probably more important than the distance, is this would be a keystone project in just alleviating this bottleneck for

this whole region, and being able to rapidly expand trade, and facilitate the continued expansion of trade through the Maritime Silk Road, from the developments in Asia, East Asia, in particular, again over to India, and as you can see in the fourth graphic (Figure 4) here, if you pair this with the recent incredible developments with Egypt's development of the New Suez Canal, and we pair that with this prospect for a Kra Canal, you have a completely new potential for economic linking between the Pacific Ocean, between China, Russia's eastern borders, South Korea, Japan, this entire region, through the Kra Canal to India, to the entire Indian Ocean, up through the New Suez Canal into the Mediterranean, into Southern Europe, and then into the Atlantic.

So we have a new picture of linking, as LaRouche was saying earlier today, the entire Pacific, the Atlantic, in a completely new way.

Again, I'd like to direct people to the feature video that we produced in 2013 on this subject, The Kra Canal and the Development of Southeast Asia. You can see this in graphic 5 (Figure 5), just an advertisement for the video.

As we discussed there, this project has a long and important history, designs going back to the 70s, and earlier, and in particular, Mr. LaRouche's important role directly in the early '80s, with his Fusion Energy Foundation, and his Executive Intelligence Review magazine sponsoring, in collaboration with the government of Thailand, collaborators from Japan, in sponsoring a series of conferences dedicated to the development of Southeast Asia, to the building of the Kra Canal, which Mr. LaRouche himself attended in the early '80s on this subject.

And so it's only appropriate now, given the shifting world economic dynamic towards China, towards the BRICS, that we're seeing come back up and being put back on the table, as a perspective development project now.

I'd just like to conclude by looking at – again, I think this is an excellent case study in the type of shift in thinking that we need in the United States now. The difference between this insanity of Wall Street, where people are panicked about defending money that doesn't mean anything. Money that has no actual existence in terms of any actual physical activity in the real economy. A completely worthless speculative bubble.

Versus what we're seeing with things like the prospect for the Kra Canal, the construction of the Suez Canal. You have new financial institutions being developed, the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), the North Asian Development Bank, the New Silk Road Development Bank. We have new financial institutions ready to create the credit to invest in these types of actual development projects. Projects that actually physically transform the physical economic potential of – as the case of the Kra Canal. Not even of this entire region, but really of the whole world economy. You're talking about a region which currently – around one-fifth of the entire global trade goes through this region.

So, if you're going to reduce the time of trade through this region, if you're going to lower the physical costs, you're having a net physical impact on the entire world economy. You're lowering the physical costs of the goods, and in effect, you're raising the physical value provided to the entire world economy by those goods, by investing in these types of projects which can facilitate this whole process more efficiently.

It's a useful case in the use of actual credit, a real credit system, to invest in real physical development, which actually has a measurable, understandable increase in the productive powers of the world economy. As measurable increase in the physical wealth, the lowering of the physical costs, increasing the physical wealth of the productive process of the entire world economy.

So I think this is one among many of a critical lesson for what the United States needs to start doing, and thinking towards, in a post-Wall Street era. And this should remind us of what we used to do, we did under Franklin Roosevelt, of the types of real physical investment policies which contribute to creating a higher order future for our country, for the coming generations. And this is absolutely what we need today.

I think that Mr. LaRouche's remarks about emphasizing the Kra Canal is an incredibly important and exciting keystone development for this entire perspective, and it shows us, again, another resounding clear message of where the rest of the world is going, where the rest of the world is going in creating a new economy, a new economic stage, a new higher-order future for their societies. And this is just another message for the United States to get away from the control of Wall Street, and get serious and participate in this type of development, these types of projects.

JASON ROSS: Thank you, gentlemen. That will conclude the webcast for this evening, so thank you for joining us, thank you for your support, past, present, and future – and we will see you again.

Friday, September 18, 2015

USA: Federal Reserve har, ligesom Wall Street, næsten nul værdi: Dump Wall Street og den grønne politik

Leder, 19. september 2015 – Lyndon LaRouche har følgende kommentarer, efter han var blevet briefet om den respons, *EIR* har fået fra flere økonomer om Federal Reserves ikke-handling mht. at hæve diskontoen, og Janet Yellens (direktør for Fed) løgnagtige retfærdiggørelse af denne ikke-handling:

Jeg har altid advaret imod dette. Federal Reserve-systemet og Wall Street er kernen i problemet. De er totalt bankerotte, og dog udøver de politisk kontrol over regeringen, når de rent faktisk er værdiløse.[1] Vi må begynde med at vise, at Wall Street har langt lavere værdi, end de repræsenterer – at de faktisk er bankerot. Vi må have en generel reform, der fjerner Wall Street.

USA nægter at anerkende sandheden, at Wall Street forhindrer en økonomisk genrejsning. Vi må nedskrive Wall Street til dets værdi på næsten nul. Vi har et mere ekstremt tilfælde, end FDR stod overfor, da han lukkede Wall Street ned, men det må udslettes, for ellers bliver der ingen genrejsning.

I Europa er den grønne politik den faktor, der er mest skærpene i at holde Europa nede. Der er lighedstegn mellem at blive den grønne politik kvit og at dumpe Wall Street.

»Kaos« er en underdrivelse af denne ting. Folk vil ikke høre – vi må lukke Wall Street ned. For at gøre det, må vi smide Obama ud af embedet. Se på Wall Street i 1920'erne og '30'erne, og se på, hvad FDR gjorde.[2] Den aktuelle situation

er langt værre end i FDR's tid. Det findes intet, undtagen pseudo-værdier, i de banker – afskriv dem!

Gå tilbage til Bertrand Russels indflydelse i begyndelsen af det 20. århundrede, sammen med de politiske mord på amerikanske præsidenter. Bush, Cheney, Obama – fire embedsperioder med dette – plejede hver uge at udstede rapporter om den »lempelse«, der havde fundet sted i den uge, hvor man hver uge fik mere og mere kvantitativ lempelse (pengetrykning), i stedet for at sætte hele foretagendet under konkursbehandling, lige på stedet.

Vi har sænket arbejdskraftens produktivitet med den grønne politik og kvantitativ lempelse. Nu er Wall Street håbløst bankerot. Det er ikke dinosaurerne denne gang, der uddør – det er bankiererne.

[1] Se: Video, Lyndon LaRouche: »Om det amerikanske, økonomiske System«

[2] Se: Tema-artikel: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleært Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage«

At ophæve det tyvende århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale,

generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i modsætning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i 1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjst få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik.

Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

International Betalingsbank BIS forudsiger for denne uge et gælds-jordskælv under et andet navn

15. september 2015 – En ny rapport fra Den Internationale Betalingsbank, BIS, dateret 15. sept. og omtalt i Londonavisen *Telegraphs* Evans-Pritchard-klumme den 14. sept., advarer om en international nedsmeltning af gæld, der vil begynde i denne uge, hvis USA's Federal Reserve Bank hæver diskontoen.

Ambrose Evans-Pritchards klumme har overskriften: »USA's rentestigning kunne udløse global gældskrise« (»U.S. Interest Rate Rise Could Trigger Global Debt Crisis«)

Den beskriver advarslen fra BIS' cheføkonom Claudio Borio, der igen er samstemmende med advarslen i sidste uge fra Verdensbankens cheføkonom, Kauschik Basu. Så frygten for Wall Streets bankerot kommer fra finansinstitutioner på højeste niveau.

»Gældsmængden har nået ekstreme højder i alle de større

områder af den globale økonomi og efterlader finanssystemet særdeles sårbart over for en monetær stramning fra USA's Federal Reserve», advarer Borio. Evans-Pritchard skriver, »Den Internationale Betalingsbank sagde, at de vilde ramaskrig på markedet i de seneste uger, og kapitalflugt fra Kina, er advarselssignaler om, at den massive opbygning af gæld kommer tilbage for at hjemsøge, i sammenhæng med bekymringer om, at politiske beslutningstagere kæmper for at holde begivenhederne under kontrol.«

Idet han søger at advare om et umiddelbart forestående, globalt finans-jordskælv uden ligefrem at bruge dette ord, erklærer BIS' Borio i rapporten,

»'Vi ser ikke isolerede rystelser, men udløsningen af pres, der gradvist har akkumuleret i årenes løb langs større brudlinjer'«

BIS-rapporten viser, at den totale mængde af gearet gæld af økonomiske produkter nu er betydeligt større end den var umiddelbart før krakket 2007-08.

At centralbankerne »kæmper for at holde begivenhederne under kontrol« er noget af en underdrivelse. Begivenhederne kontrollerer nu centralbankerne, inklusive Federal Reserve og Bank of Japan ved deres møder i denne uge.

Kommenteret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche,

»Wall Street er dømt til undergang og til at blive lukket ned, snart. Wall Streets kollaps bliver et terminalt kollaps af hele systemet. Vi kan håndtere dette, på præsident Franklin Roosevelts måde.« (Glass-Steagall).

Den største finanskrisen i moderne historie – Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Lyndon LaRouche talte til LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi mandag, den 24. august, med følgende ord:

Det, der skete i denne weekend, var den største, internationale finanskrisen i moderne historie. De dimensioner, jeg har påpeget gennem disse bemærkninger, vil meget hurtigt blive mere tydelige i løbet af dagen og dagen derpå. Det, jeg her skal gøre, er at identificere, hvad det primære problem er, og sekundært, hvad løsningen på problemet kunne være.

Det, der grundlæggende set skete, var – vi var klar over dette. Jeg blev meget bevidst om dette i løbet af lørdagen, og jeg vidste, at denne store krise, dette kollaps, som primært er et transatlantisk kollaps, ville komme. Vi havde vores møder på de forskellige lokaliteter i USA; og vi diskuterede disse ting, og vi gav Jeff Steinberg opgaven at påtage sig at

rapportere kendsgerningerne, som jeg havde fremlagt. Det blev gjort.

Det skete så det, selvfølgelig, at efter denne weekend, i dag, mandag, er kendsgerningen den, at dette kollaps var *indtruffet*, var manifesteret. Det er ikke usædvanligt. Når noget bryder sammen om lørdagen, og aviserne ikke fungerer for at håndtere dette problem, så må de gøre det mandag. Det var, hvad der skete.

Men dette er det største krak i det transatlantiske samfund i *moderne historie*. Det var, hvad der skete. Derfor må vi definere: Hvad er arten af krisen; og hvad er løsningen på krisen? Med andre ord, så kan man ikke bare fortolke tingene, for vi vidste allerede, at det var ved at ske. Under vores diskussioner fredag og lørdag var det indlysende for mig, at dette var ved at ske. Så vi gjorde det til emnet for vores diskussion over telefonen – og nu er det der. Men det er i realiteten *den største finanskrisen i moderne historie*.

Ved første øjekast ser man på det og siger: »Er det så ligesom Wall Street krakket – 1933 osv.?« Jamen, noget i den retning; men det var et lille et. Det her er det store. Problemet er, at vi må fastslå, hvad sagen er; jeg må især fastslå sagen; jeg må fastslå den specifikke sag for at få den rette løsning. Faren nu er den forkerte løsning, hvilket er, hvad de fleste mennesker vil være tilbøjelige til at gøre.

De forsøger at sige:

»Jamen, det her vil løse problemet.«

»Jamen, vi må gøre det her for at løse problemet.«

»Vi må gøre det her af denne her grund.«

»Jamen, måske er der håb.«

Endnu en af disse ting, der overstås. Der er intet håb, ikke i almindelig forstand.

Det, der er sket, er, at vi kan sige, at Wall Street i USA, især, er modellen for det kollaps, *der netop er indtruffet*. Det betyder, at Wall Street-institutionerne (bankerne) står for at blive annulleret, at nedsmelte, fordi de ikke har noget grundlag, der kan opretholde dem. Med andre ord, så gør de ikke noget. Wall Street *gør* ingenting i sin praksis, der er til nytte for menneskelige væsner. Det er kun til nytte for ikke-menneskelige væsner, såsom Wall Street-skabninger. Og de står for at blive skyllet ud.

Meget, meget større end Franklin Roosevelts krise

Hvad vi derfor, primært, må gøre, er at etablere en international diskussion, hvor vi ikke bare udfører en nødhandling. Dette er noget, der er langt større end det, Franklin Roosevelt måtte håndtere, da han blev præsident. Det her er langt, langt større. For graden af ødelæggelse, den relative grad af ødelæggelse af den amerikanske befolkning, af det amerikanske system, er langt, langt større end noget, vi nogen sinde tidligere har oplevet.

Det vi må gøre, grundlæggende set, er, at vi må tage selve Wall Street – dvs. selve Wall Street-systemet – og *lukke det*, lukke det ned. Vi må introducere nye programmer, der sørger for et kreditsystem til at få folk tilbage i arbejde, skaffe folk, der ikke har haft arbejde, beskæftigelse; folk, der ikke har nogen sygeforsikring, ingen lægebehandling, som behøver disse ting. Dette må ske. Og vi må simpelthen acceptere – og græd ikke, græd ikke over de katastrofer, som de lider under, som Wall Street-slænget nu giver udtryk for, hylér op om. De kan *ikke vente sig andet* end smerte, grundlæggende set.

Derfor er det, vi må gøre, at ændre loven, hurtigt. Ingen enlig model for dette, en god tilnærmelse for det, vi må gøre i USA i særdeleshed, men også i det transatlantiske samfund generelt: Det, vi må gøre, er omgående at skabe en system med

investeringer, der rent faktisk vil have den effekt at yde faktisk, fysisk fremskridt i de amerikanske borgeres livsbetingelser, og en lignende behandling for folk i Europa. Det er her, den umiddelbare krise er lokaliseret.

Kina har absorberet en krise, der er et biprodukt af denne ting, der ramte Wall Street og London. Men det er ikke afgørende. Kina befinder sig i en bedre situation. Rusland befinder sig i en bedre situation end nogen anden del af Europa. Se, Rusland er i en vanskelig situation, og det forstår vi. Men Rusland er i en bedre *moralisk* forfatning, og også økonomisk, end Europa generelt, og helt bestemt end USA generelt.

USA har jo en masse magt, i betydningen atomvåbenmagt, men det vil ikke gøre meget godt; at få atomvåbenmagt tvunget ned i halsen er ikke god medicin.

Det, vi derfor må gøre, er at lukke Wall Street ned – og jeg mener, *luk det ned!* Et medlidenhedsdrab, om man vil. Luk det ned. Dernæst må vi fortsætte med at gøre, som præsident Roosevelt måtte gøre. Vi må simpelthen arrangere produktiv beskæftigelse. Problemet er, at vi i USA har meget få mennesker, der er kvalificeret til *produktiv* beskæftigelse. Vi har en masse mennesker, der er halvt slave, halvt menneske; børn, der næsten ikke er menneskelige, under indflydelse af de nuværende betingelser. Disse ting må rettes.

Men det vigtigste, vi må gøre for USA i særdeleshed, er at genoprette det amerikanske folks selvtillid ved at give dem grund til at tro på, at de kan have selvtillid. Det betyder, at vi, i stor skala, må gøre det samme, som var Franklin Roosevelts plan på hans tid – men denne gang er det meget større, det er globalt.

Dette er faren for krig, atomkrig, der kommer fra Obama, f.eks. Obama har anbragt selve USA på randen af atomkrig, hvilket betyder, at de fleste mennesker i USA vil blive

udslettet, brændt op, hurtigt, i en eneste eksplosion.

Det, vi derfor må gøre, er at reorganisere økonomien på baggrund af de principper, som vores store præsident fulgte. Det er vores chance. Uden dette er der ikke nogen virkelig løsning. Men det er umuligt at gå på kompromis. Det er umuligt ikke at afskrive disse aktiver, der nu er bankerotte aktiver; man må fjerne dem, annullere dem. Man må omgående handle for at lancere programmer, der vil erstatte den slags ting, erstatte dem med faktisk, produktiv udvikling. Det er muligt, og vi må gøre det.

Det er især nødvendigt i USA, i det transatlantiske samfund, især i den nordlige del af det transatlantiske samfund, og så fremdeles. Det betyder den største operation, menneskeheden nogen sinde har påtaget sig; for vi må gå hurtigt frem. Især i det transatlantiske samfund må vi gå hurtigt frem for at forhindre en katastrofe.

Der står vi nu. Jeg har meget mere at sige om dette, men jeg tror, at det, jeg her har sagt, åbner for en diskussion om en bredere undersøgelse af, hvad der her står på spil.

**Lyndon LaRouche:
Wall Street er håbløst
bankerot;
genindfør omgående Glass-**

Steagall over hele verden!

26. august 2015 – I dag udstedte Lyndon LaRouche en hasteappel for den omgående genindførelse af den fulde Glass/Steagall-bankopdelingslov i hele verden – med begyndelse i USA.

»Fra og med i dag«, udtalte LaRouche, »vil Wall Street styrte ned i en generel sammenbrudskrise. Det er allerede i gang, og det kan ikke standses. Wall Street er håbløst bankerot. Vi må derfor mobilisere for at gå foran for at tvinge USA's regering til at standse denne finansielle nedsmeltning i at bringe realøkonomien, og med den nationen, til fald.«

LaRouche krævede: »Vi må som forebyggende tiltag lukke Wall Street ned og tvinge spørgsmålet tilbage til det præsidentielle system. Det vil sige, at Kongressen omgående må træde sammen og vedtage de lovforslag, der allerede er fremstillet i både Repræsentanternes Hus og Senatet, om genindførelse af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling, nøjagtig, som præsident Roosevelt gjorde det i 1933.

Vi har nået det punkt, hvor USA ikke længere kan overleve, hvis vi fortsat tolererer Wall Streets eksistens. Vi må gøre en ende på Wall Streets kontrol over den amerikanske økonomi.

Dette kræver en mobilisering, som den blev gennemført af FDR, for at forsvare den amerikanske økonomi ved at gøre en ende på Wall Streets tyranni, fortsatte LaRouche.

Desuden er dette en global krise, og Glass/Steagall-løsningen må vedtages internationalt. Dette betyder konkursbehandling på globalt plan og etableringen af et kreditsystem til genoplivelse af kapitalintensiv, realøkonomisk produktion.«

LaRouche konkluderede: »Jeg bruger denne anledning til at slå alarm og til at opfordre alle til at slutte sig til mig for at gennemtvinge den eneste, levedygtige handling, der står til

rådighed for det amerikanske folk og for folk i hele verden: Luk Wall Street ned og genindfør Glass-Steagall. Vi kan opretholde den amerikanske økonomi, mens Wall Street sættes under omgående, lovmæssig konkursbehandling. Vi kan lancere en global, økonomisk genrejsning, men kun under betingelse af, at Wall Street og de andre bankerotte centre for finansspekulation lukkes ned, én gang for alle.«

**Har du talt med dit byrådsmedlem og
folketingsmedlem**

**om omgående at vedtage Glass-
Steagall i Danmark?**

**Kontakt os! Se, hvad du kan
gøre! 35 43 00 33**

Lyndon LaRouche:

Det transatlantiske system er færdigt: Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære alle Wall Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkederne den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er ikke årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har ikke en

chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team*, ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke en trumf ('Trump') for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

**Skriv under på vores internationale
appel**

**for at stoppe den akutte fare for
3. Verdenskrig!**